

HOTELÁK

ŠKOLSKÝ ČASOPIS

Výber aktualít a noviniek zo života na
Hotelovej akadémii Ľudovíta Wintera

TÉMY

ZÁBAVA

STUŽKOVÁ

ZO ŽIVOTA

SÚŤAŽE

INŠPIRÁCIA

TALENTY

ROZHOVOR

TVORBA

KNIHY

ZAÚJALO NÁS

ČÍSLO 1

ŠK. ROK 2022/2023

Milí naši čitatelia,

opäť Vás vítame pri čítaní ďalšieho čísla nášho školského časopisu. Rovnako ako aj v predchádzajúcich číslach Vám prinášame výber noviniek a aktualít zo života na Hotelovej akadémii Ľ. Wintera v Piešťanoch. Súčasťou tohto čísla je aj malý experiment a prekvapenie zároveň, rozhodli sme sa formu trochu inovovať a rozhovor s úspešným reprezentantom školy Adamom Botkom uverejniť na naše pomery netradične... formou podcastu. Tešíme sa na spätnú väzbu.

Dúfame, že ste nový školský rok odštartovali úspešne, že pomaličky zbierate dobré známky, aby sa na polročné vysvedčenie dobre pozeralo.

U nás na hotelke to už, ako sa hovorí, žije naplno, keďže pandémia ustúpila a zrušili sa opatrenia. Nič teda nestojí v ceste organizácii rôznych súťaží, výletov a exkurzií, divadelných predstavení, stužkových slávností...

Veríme, že ste všetci zdraví, plní síl, kreatívnych nápadov a že v tomto predvianočnom čase naberiete inšpiráciu aj z nášho časopisu.

Pomaly, ale isto nám už klopú na dvere vianočné sviatky a s nimi aj naše tradičné hotelácke Gastro Vianoce. Po

nekonečných dvoch rokoch to v školských kuchyniach znova rozvoníava škoricou, vanilkou, čokoládou a inými omamnými vôňami. Chystáme pre Vás rôzne chutné jedlá, koláčiky, oblátky, nápoje, prezentáciu zručností. Vymýšľame slávnostné tabule, zdobíme triedy, chodby. Bude to čarovné. Máte sa na čo tešiť! :-) Tešíme sa i my, pretože po dlhšej pauze privítame zvedavú verejnosť.

Viacej sa dozviete na nasledujúcich stranách. Veríme, že sa Vám budú páčiť a spríjemníme Vám nimi deň a chvíle oddychu.

Prajeme príjemné čítanie ☺

Vaša redakcia

Z OBSAHU:

- 1** Deň D triedy V.B
Náš večer bol pre nás dokonalý...
- 4** Čajové drinky pre dospelých
Súťaž CBA Team Challenge 2022 v Brne
- 7** Mladé talenty HALW /podcast/
Podcast (rozhovor) – Adam Botka vyhral EUROCAP JUNIOR BARISTA v Prešove
- 8** Apponiovská knižnica
Exkurzia žiakov
- 11** Po stopách Puškina
Exkurzia Brodzany
- 13** Divadelné predstavenie Kým kohút nezaspieva
Dráma Ivana Bukovčana
- 14** Z tvorby našich žiakov
Dominik S. Raven,....
- 17** Knižné tipy
Knižné odporúčania na zimné prázdniny
- 19** Mikulášska tradícia
Tradičné a netradičné mikulášske tradície

Deň D triedy V. B

Akoby to bolo len včera, čo sme prvýkrát prekročili prah našej novej školy. Maturitný ročník sa zdal byť vzdialenou budúcnosťou a obraz stužkovej slávnosti sme poznali z príbehov našich rodičov a blízkych. Ani som si neuvedomila, ako tie naše spoločné školské roky ubiehali, a zrazu stojím bok po boku s mojimi spolužiakmi na prahu dospelosti. Dátum našej stužkovej sme si určili ešte v prvom ročníku a naschvál sme si zvolili magické čísla, ktoré nám tohtoročný november ponúkol, a to 11. 11. 2022. Všetci spoločne veríme, že tento dátum bol pre nás magický a všetci spolu zvládneme našu skúšku dospelosti.

Mesiace pred stužkovou sme riešili večeru, výzdobu,

dobroty do candy baru, nápojový lístok a aj zasadací poriadok. Do smrti asi nikto z našej triedy nezabudne, že posledný týždeň pred naším veľkým večerom to bolo o veľkých nervoch a o boji s časom, čo sa týka programu, keďže ten sa začal

nacvičovať na poslednú chvíľu. Každý pracovný deň toho týždňa sme ostávali v škole do neskorých večerných hodín a pilne drelí, aby náš večer bol dokonalý zo všetkých stránok.

Nastal deň D a pri pohľade do zrkadla som sa zamyslela nad týmto dňom. Čakali sme naň, pripravovali sme sa na tento okamih niekoľko rokov, no zrazu som si uvedomila, že ho nechcem. Nechcela som mať stužkovú, lebo po nej prichádza krutá realita príprav na

maturitné skúšky, odchod zo školy a možnosť, že už nikdy v živote nestretnem známe tváre, ktoré stretávam roky v mojej triede. Musím sa priznať, že celý ten deň sa mi lepila

ročné deti, ale 19-20 roční dospelí ľudia, čo majú celý život pred sebou.

Hodiny tikali, pred nami sedeli rodičia a profesori čakajúc na oficiálne otvorenie večera. Nástup sme

smola na päty (a to doslova). Skoro som pre trnavské poobedné zápchy zmeškala vlak, a to som ešte nespomenula fakt, že šaty na stužkovú mi mali doniesť rodičia, ktorí zasa stáli v upchatých piešťanských uličkách. Bola som nervózna a vystresovaná, ale pri pohľade na mojich spolužiakov som sa upokojila (samozrejme mi k tomu dopomohlo aj dychové cvičenie, ktoré vrelo odporúčam aj pred písomkami) a uvedomila som si, ako sme dospelí. Už nie sme tie „malé“ ustráchané 15-16

predviedli vo veľkom štýle, spoločný tanec sa nám podaril na výbornú. A nastala dlho očakávaná chvíľa, pripnutie malého zeleného šťastia na naše hrude. Bolo zvláštne mať zrazu niečo také výnimočné pripnuté na hrudi, niečo, čo nám bude pripomínať, čo nás o pár týždňov čaká. Pred slávnostnou večerou sme mali učiteľský aj rodičovský tanec. Musím sa priznať, že ja som bola prvá, ktorá sa musela prezúť do tenisiek, lebo ma

začali bolieť nohy z hodinového státia na jednom mieste (lifehack pre budúce maturantky - zvoľte si fakt pohodlné topánky, lebo inak budete trpieť).

Po oficiálnej časti nasledoval program, báli sme sa, či vyjde, či sa bude ľuďom páčiť. Všetci sme to však vnímali tak, že ak sa aj náhodou niečo pokazí, tak to má jednoducho tak byť. Od začiatku sme zábavu odpálili naplno, najviac, ako sme vedeli. Hostia sa bavili a my tiež. Počas programu nastalo niekoľko menších chýb, ale s našimi hereckými schopnosťami sme to zahráli, ako sa hovorí, do stratena. Bolo pre nás potešením odvšadiaľ počuť smiech, znamenalo to, že všetka naša drina stála za to. Zábava pokračovala až do neskorej noci, či skorého rána? Všetci sme tancovali ako o dušu, miestami som mala pocit, že tanečný parket bol pre nás všetkých primalý. Keď čas naozaj pokročil, kameraman a fotograf pobalili svoju techniku a odišli domov. Postupne sa začala vyprázdňovať aj sála, niektorí rodičia poodchádzali domov či do hotelov. Nikto z nás si neuvedomoval, koľko je hodín, nikto z nás to neriešil. Zaujímali nás len okamih, ktorý sme spolu prežívali ako trieda.

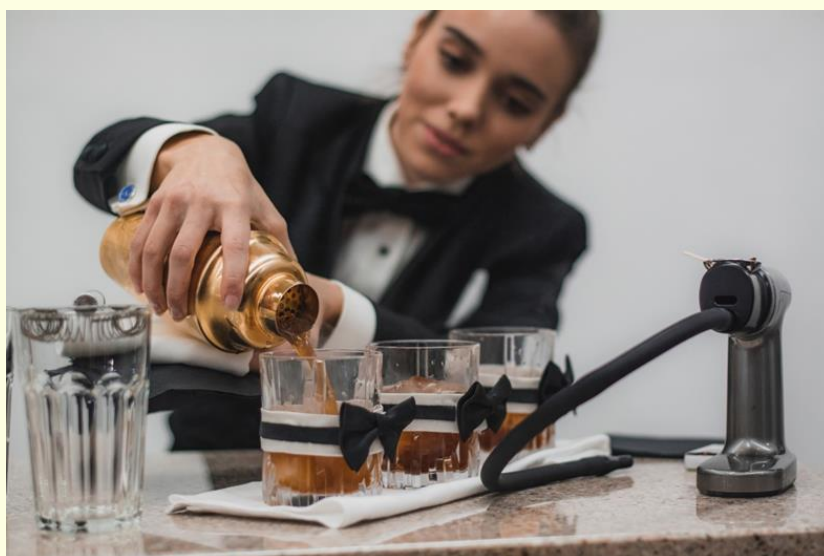
Všetko dobré sa raz musí skončiť a naša stužková nebola výnimkou. Niektorí z nás pokračovali vo vymetaní parketov a išli ešte oslavovať do mesta, iní sa pobrali domov a do hotelov vyspať sa a predýchať noc plnú zážitkov, ďalším v hlavách doteraz doznievajú refrény pesničky „Navždy sa zachová v pamäti stužková“.

Musím uznať, že lepší večer sme prežiť nemohli. Bavili sme sa, užívali si neopakovateľné chvíle. Myslím si, že toto bol ten bod, kedy sme si ako trieda uvedomili, že sme jedna veľká skvelá partia plná výnimočných ľudí. Je pravda, že sa miestami povádime a poškriepime, ale vždy sa po nejakom čase opäť udobríme. Verím, že po skončení nášho pôsobenia na tejto škole sa budeme aj naďalej stretávať a spomínať na naše stredoškolské časy plné smiechu aj občasných stresov zo štúdia.

Čajové drinky pre dospelých

Dňa 25. 10. 2022 sa naša škola zúčastnila súťaže CBA Team Challenge 2022 v Brne, na ktorej sa okrem baristov a pivných somelierov zúčastnili aj Teatenderi. Aj keď čaj nepatrí na našej škole k tak populárnej téme ako napríklad káva, vracali sa Teatenderi naspäť s prvým a tretím

miestom. Ich súťažnou úlohou bolo vytvoriť a pripraviť alkoholický drink na báze čajového elixíru od spoločnosti Dilmah a Venezuelského Rumu Don Pampero Anejo

pomáhali pokiaľ niekto niečo potreboval.

Čaj ako súčasť drinku? Čaj nie je len nápoj podávaný počas studených zimných dní, ale je to nápoj plný komplexnosti a chute,

týždne teoretickej prípravy, plné pokusov a hlavne mnohých omylov pred tým, ako vytvoríte niečo, čo môžete dať na svoj nápojový lístok. Musíme najprv dobre poznať chuť suroviny, v tomto

Especial. Kombinácia čaju a alkoholu nie je na Slovensku až taká častá, no bol používaný v drinkoch už začiatkom 18. storočia. Súťaže sa zúčastnili iba školy z Českej republiky, jedinou výnimkou bola naša škola! Počas súperenia o najlepšie drink panovalo napätie, no súťažiaci si napriek tomu navzájom

čo z neho robí zaujímavú surovinu pre mnohých barmanov. Základnou vecou, ktorú si musí uvedomiť každý, kto chce pracovať v gastronómii, je to, že gastronómia nie je len zážitok, je to umenie a poriadna dávka vedy. Dobrý drink sa nedá vymyslieť v priebehu pár hodín, niekedy sú to

prípade čaju, aby sme vedeli, čo s ním robiť ďalej. Najpoužívanejšie sú v drinkoch čajové extrakty, samotné čaje alebo čajové sirupy. Ak do drinku pridávame samotný čaj, väčšinou sa pripraví ľadový čaj deň dopredu, a to tak, že necháme čajové lístky cez noc lúhovať v

studenej vode na chladnom mieste, najlepšie v chladničke.

Ďalším spôsobom sú čajové sirupy, ktoré sa pripravujú varením čaju v cukrovom sirupe. Takýmto spôsobom sa vám vytvorí sladšia ingrediencia, ktorá sa hodí napríklad do drinku ako je Daiquiri. Daiquiri pozostáva z bieleho rumu, limetky a cukrového sirupu. V tomto prípade by sme vymenili cukrový sirup za čajový sirup a vytvorili niečo, čo zanechá sladkosť v nápoji, ale zároveň vytvorí zaujímavý balans medzi limetkou a bielym rumom.

Modernou prípravou čaju v nápoji je čajový extrakt. Je to silný výťažok z čajových lístkov, z ktorého postačí pridať do nápoja naozaj iba pár kvapiek, aby nezostal príliš sladký.

Domáca príprava čajového cocktailu? Pripraviť si cocktail doma dokáže každý. Môžete zvoliť niektorý

zo známych drinkov a skúsiť ho napodobniť alebo použiť kreativitu a vymyslieť niečo vlastné. Veľkou chybou, ktorú robí väčšina ľudí, je zlá

aký druh čaju používame, no je veľmi podstatné si ich zistiť predtým, ako s ním začneme pracovať.

dĺžka lúhovania čaju a teplota vody, ktorou zalievame čaj. Tieto dve veci sa líšia podľa toho,

Matteo Enev, 5.B

Mladé talenty HAIW /podcast/

Prinášame Vám rozhovor vo forme podcastu s úspešným reprezentantom v baristike Adamom Botkom, žiakom triedy 2.D.

rozhovor.mp4

(vypočujte si rozhovor s Adamom)

Pozn. redakcie:

Súťaž, ktorú Adam spomína na konci rozhovoru ako najbližšiu, na ktorú sa pripravuje, vyhral! Na 4. ročníku EURO CUP JUNIOR BARISTA v Prešove získal 1. miesto.

Apponyiovská knižnica

Dňa 12. 10. 2022 sa žiaci tried 2.B, 2.D, 3.B a 4.B zúčastnili exkurzie v Apponyiovskej knižnici. Pri príchode sme si všetci navliekli na nohy návleky, aby sme nenanosili do priestorov knižnice špinu. Náš prvý dojem, keď sme sa vstúpili do miestnosti, bol neopísateľný, akoby sme sa na sekundu ocitli vo filme Harry Potter.

Počas prehliadky nás sprevádzala pani, ktorá pomáhala pri rekonštrukcii a opätovnom zriaďovaní knižnice v rokoch 2007-2011.

Rozprávala nám veľa o vzniku, o obnove knižnice, ako aj o súčasnosti.

Knižnicu založil okolo roku 1770 gróf Anton Juraj Apponyi (1751-1817) vo Viedni a mala pôvodne okolo 30 000 zväzkov. V jej zbierkach bolo vyše 400 prvotlačí, napr. Danteho Božská komédia s ilustráciami S. Boticceliho či Gutenbergova Biblia z roku 1455. Neskôr bola knižnica presťahovaná do Bratislavy a tam v rokoch 1827-1846 slúžila ako verejná knižnica.

Bola to prvá verejná knižnica v Bratislave a v Hornom Uhorsku. Po nezhodách s mestom ju dal gróf Anton Apponyi (1782-1852) opäť presťahovať, a to do Oponíc, do rodového kaštieľa v parku a dal pre ňu postaviť samostatnú galériu, známu ako severné krídlo.

Po roku 1948, kedy ju spolu s kaštieľom znárodnili komunisti, nastáva obdobie jej devastácie a úpadku, keďže knižnica prichádza o pána a vzácne knihy trpia kvôli červotočom a plesniam. Nepredstaviteľné barbarstvo prerušil v rokoch 1956–58 františkán a politický väzeň Věslav J. Gajdoš, ktorý knižnicu z poverenia Matice slovenskej skatalogizoval a očistil, čím ju zachránil pred likvidáciou a spálením.

Na exkurzii sme sa dozvedeli veľa nových informácií, o ktorých by sme sa nedozvedeli ani z internetu.

Ako napríklad, že pri zriaďovaní knižnice použili dobový nábytok, ktorý uschovali občania počas 2. svetovej vojny u nich doma, čím sa viacero kúskov zachránilo.

Keď sa znovu zriaďovala knižnica, niektorí obyvatelia, pamätajúci si Aponyiovcov, ešte žili, a tak prerozprávali príbehy o tom, čo sa dialo po smrti posledného majiteľa, o tom, ako sa hromadne pálili knihy a nábytok, ale aj príbehy o tom, ako sa veľa dedinčanov snažilo čo najviac z inventáru knižnice zachrániť.

Návštevníci tu dnes môžu vidieť viac ako 17 000 zväzkov v 12 jazykoch, najmä v latinčine, taliančine, francúzštine a nemčine. Medzi historickými dielami neraz obrovskej hodnoty nájdeme pápežské listiny, výpisy z inkvizičných procesov, diela Giordana

Bruna, Isaaca Newtona, Kanta, Goetheho, Machiavelliho alebo Michelangela. Spomenúť radno i vizuálne atraktívne historické mapy, architektonické návrhy či tlačené nákresy maliara Leonadra da Vinciho. Tunajším najstarším dielom je spis filozofa Isokrata z roku 1515. K najdrahším patrí Biblia vydražená za 30 miliónov dolárov.

Nájdeme tu okrem spisov venovaných serióznym vedám i diela zasvätené okultizmu, čiernej mágii a bosoráctvu.

Dominika Motyčková, Samuel Kaššovic II.B

Po stopách Puškina na Slovensku - (exkurzia Brodzany)

V jeden krásny, no nie až tak slnečný deň sme sa ako ruské krídlo našej školy vybrali na exkurziu do malebnej obce menom Brodzany, ktorá pod svojím ťažko vysloviteľným názvom čosi skrýva.

Alexander Sergejevič Puškin, toto meno rezonuje v obci Brodzany ako staré mikrofóny v kultúrnych domoch. Je síce škoda, ako nám hovorila pani sprievodkyňa, že do obce ani do kaštieľa

spisovateľ nikdy nezavítal, ale stopa jeho rodiny je veľká a vyskytuje sa aj tu. Po príchode do kaštieľa nás privítala pani, z

ktorej sa neskôr vyklúla aj naša sprievodkyňa, a prehliadka mohla začať.

Samotná prehliadka kaštieľa bola veľmi zaujímavá, ako aj jeho história a ľudia, ktorí v ňom žili. Postupne sme

sa tak dozvedali o prvej písomnej zmienke o tomto kaštieli, čo bolo v roku 1377, keď patrila rodine Brodziankovcov. Po smrti A. S. Puškina toto miesto často navštevovala jeho manželka Natália a deti. V kaštieli sú aj veľmi pekné exponáty ako napríklad nábytok, ktorý si

Natália dala priviezť až z Petrohradu, pekný bol aj rám dvier, kde sa deti Puškina merali a zisťovali, o koľko vyrástli. Dievčatá upútali hlavne dobové šaty a zaujímavé herbáre, ktoré

bolo spomenuté, že neďaleko múzea na kopci sa nachádza rodinná hrobka pôvodných majiteľov kaštieľa - kaplnka Friesenhofovcov. Je v nej pochovaná aj sestra Puškinovej manželky Alexandra Gončarovová-Friesenhofová.

Natália zbierala celý život. Najviac ale všetkých prekvapil odliatok hlavy Puškina, ktorý nie jedného pobúrila. Kochajúc sa týmito exponátmi sme boli pani sprievodkyňou zasvecovaní do histórie kaštieľa, ale, samozrejme, aj do osudov rodiny Puškina, ktorá nebola jedinou, čo v letnom sídle, ako obydlie volala Natália, bývala. Tak isto nám

Na záver sme sa ešte stihli pokochať parkom obklopujúcim kaštieľ. Väčšine žiakov sa páčila krásna kamenná vodná kaskáda, nachádzajúca sa za kaštieľom. Z Brodzian sme odchádzali s novými znalosťami o Puškinovi, o ruskej literatúre a s pocitom, že sme opäť o kúsok múdrejší, a kto nie, tak ten si aspoň kúpil magnetku.

Andrej Adamec, 2.D

Divadelné predstavenie Kým kohút nezaspieva

Jedného pekného jesenného dňa, presnejšie 24. októbra, sme sa my študenti prvého ročníka hotelovej akadémie presunuli do neďalekého Domu umenia, aby sme sa zúčastnili nezvyčajného divadelného predstavenia. Dráma slovenského publicistu, dramatika a scenáristu povojnového obdobia Ivana Bukovčana s názvom „Kým kohút nezaspieva“ nás preniesla do obdobia vojnového roku 1944.

Dej dvojdejtvovej hry sa odohráva počas jednej novembrovej noci po potlačení Slovenského národného povstania v malom mestečku okupovanom Nemcami. Hlavnými postavami sú desiatich ľudí, ktorých Nemci zatvorili do pivnice ako rukojemníkov po tom, ako bol nájdený zabitý nemecký vojak. Všetci si najprv myslia, že je to nedorozumenie a znovu sa dostanú na slobodu. Ale realita bola oveľa desivejšia. Dozvedajú sa, že ak sa spomedzi nich nenájde vinník,

budú všetci popravení. V temnej pivnici sa začína stupňovať strach a nervozita, jednotlivé postavy sa navzájom konfrontujú, odhaľujú svoje charaktery aj svoju minulosť, začína polemika o cene života,

užitočnosti, či dôležitosti jedného a zbytočnosti, či bezcennosti toho druhého. Napätie a snaha zachrániť sa pred smrťou vrcholí až neľudským správaním sa holiča, ktorý v záchvate zlosti britvou zabije tuláka. Ostatní sú z toho zdesení a šokovaní. Holič sa snaží svoju vinu zaprieť, ale pod tlakom ostatných, ktorí si zachovali ľudskú tvár, si uvedomuje, že sa stal zradcom a musí byť potrestaný. Sám si berie kľúč od pivnice a vychádza von. Vzápätí počuť streľbu zo samopalu.

Napínavý a gradujúci dej divadelnej drámy vytvoril v hľadisku osobitnú atmosféru. Starší žiaci ju sledovali

so zaujatostou, nakoľko išlo o maturitnú tému, iných upútali herecké výkony účinkujúcich. Mne osobne sa v tejto hre páčili aj kratšie humornejšie vsuvky, ktoré odľahčovali napínavý dej.

Dráma Ivana Bukovčana je stále aktuálna, jej cieľom je znovu nachádzať zodpovednosť človeka za svoje činy. Je výrazne ovplyvnená existencializmom. Zameriava sa na morálku a etické hodnoty, bez ktorých je ľudský život bezcenný.

Myslím si, že táto dráma prehovorila do svedomia každého z nás, aby sme boli v dôležitých životných situáciách pripravení zachovať si svoju ľudskú tvár.

Erika Obhlídalová, 2.D

Z tvorby našich žiakov

Dievča v klube

Sedím v klube počas d'alšej noci
A stvorenia toho času ma majú opäť v moci
Vtom z čista jasna som ju zazrel
To dievča čo vyzeralo ako anjel

Tancuje akoby tam stála sama
A v jej pohyboch nie je poznať mladá dáma
Dievča na ktorej vidieť že je slobodná
A voči tomuto skazenému svetu odolná

Na jednej strane klubu ja - obyčajný básnik
Z ktorého sa vďaka myšlienkam na ňu stáva hriešnik
Na druhej strane ona - jedna z tých čistých duší
Vďaka ktorej je ten život jednoduchší

Je pre mňa ako zakázané ovocie
Ktoré chcem ochutnať len aby som cítil emócie

Avšak zvyšky svetla v mojej duši
Sa nenechajú roztrhať na kusy
Preto beriem veci a nechávam na nej pohľad
Aby som sa mohol poslednýkrát pozrieť na ten poklad
Na jednu z mála čistých duší
Ktorej to aj dneska sluší

-Dominik S. Raven

List pre...

Píšem pre teba tieto slová
Skôr než ma opustí odvaha znova
Chcem aby si vedela čo pre mňa znamená
Aj keď mi momentálne neodpovedáš

Si tá kvôli ktorej ráno vstávam
A tento život stále nevzdávam
Viem že myslím na teba
Aj keď sa sám dívam do neba

Prepáč že som ťa párkrát sklamal
Prepáč že som ťa párkrát našťval
Prepáč že som bol taký debil
Budem sa snažiť aby som sa trochu zmenil

Nechávam ti tu tento list s láskou
A so spomienkami na chvíle s kráskou
Jediná vec čo ti teraz sľúbim
Je že ti každé ráno poviem že ťa ľúbim

-Dominik S. Raven

Prekliaty

Tam niekde vonku čakám - prekliaty básnik
Prečo prekliaty? Nemôže v tom predsa byť žiaden háčik

Na krku navždy nosím znak kliatby
Avšak nosím ho hrdo, nie ako znak hanby
Na ruke kráľ mŕtvych - môj jediný priateľ
Avšak dakedy aj môj najväčší nepriateľ
Jediný čo pri mne ostal keď mi srdce mrelo z lásky
Z doby keď som namiesto dvoch srdc zabil jedno - moje a jednej krásky

Ten pocit k nej je jediné čo po nej ostalo
Bolo to ako by mi ju samotné nebo zoslalo
V tej tme bola ona moje svetlo
Bola moje všetko - moje nebo aj moje peklo

Dievča krajšie ako tá najkrajšia ruža
Pri tebe našla pokoj aj moja duša
Vďaka tebe aj tá svieca temnoty vo mne zhasla
Ďakujem za všetok tvoj čas čo si mi dala

Bola si moja Rika, ja zase tvoj Yuta
Avšak to čo nás držalo spolu nás už ďalej nepúta
Prepáč že som t'a musel nechať ísť
Avšak kvôli dobru nás oboch som musel od teba odísť

-Dominik S. Raven

Dreamer

I am a dreamer who knows less than little of life as it is

The world, after all, is nothing more than a collection of memories

Secretly i hope I meet lots of people with beautiful eyes, that I will later miss

Now I stand here with the word 'realism' on my palm, now I see what she sees

What she sees, when I say I have no sense of realism, perhaps that permits me
from going on living

It sends a shudder down my spine

But that is okay, because she has those oh so beautiful eyes , I shall keep
dreaming

I will be nothing, only the wind who the skies decline

Everything passes

There is no doubt that tomorrow will be no different than today

Everything passes engulfed by neutral bubble of grey

Mornings are just as grey as they can be, always the same and hollow

So perhaps, it's best to go to sleep, no more hoping that some purpose will come tomorrow

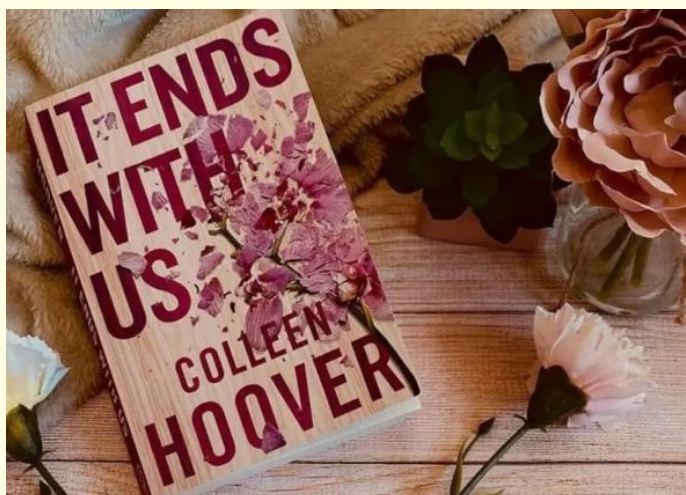
Because sometimes it arrives one night too late

Knižné odporúčania pre hotelákov

Ked'že sa blížia sviatky, pripravili sme pre Vás aj tento rok knižné odporúčania na vyplnenie času počas prázdnin.

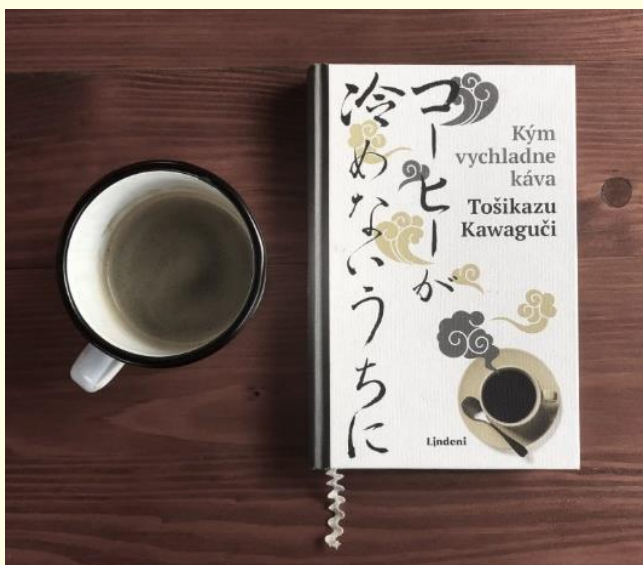
Končí sa to nami - Coleen Hoover

Hlavná hrdinka Lily prežila nešťastné detstvo a po otcovej smrti, ako 23-ročná, odchádza z rodného Maine do Bostonu. Hoci verí v nové a lepšie začiatky, minulosť ju neustále prenasleduje. Ubehli roky, čo nevidela Atlasa, svojho najlepšieho kamaráta z detstva, no v Bostone spoznáva Ryla, sebavedomého lekára, ktorý však nevyhľadáva dlhodobé vzťahy. Samozrejme, len dovtedy, kým mu osud do cesty nepriveje Lily.

Kým vychladne káva - Toshikazu Kawaguchi

V jednej malej tokijskej kaviarni ponúkajú možnosť cestovania v čase. Má to však háčik. Môžete sa stretnúť len s ľuďmi, ktorí kaviareň už niekedy navštívili.

Ak spravíte čokoľvek, prítomnosť tým nijak nezmeníte. Vaša návšteva v minulosti sa začína zaliatím kávy a končí sa v okamihu, keď káva vychladne. Kniha ponúka štyri dojímavé príbehy odvážlivcov, ktorí cestu v čase podstúpili.

Nezabíjajte vtáčika - Harper Lee

V tridsiatych rokoch dvadsiateho storočia zasiahne Spojené štáty americké hospodárska kríza. Keď však obvinia mladého černocho za znásilnenia bieleho dievčaťa, udalosti naberú rýchly spád. Od obyvateľov mestečka poznačeného rasovou nenávisťou dostáva hanlivú nálepku obhajca, čo sa negatívne dotkne aj jeho detí. Kultový román Nezabíjajte vtáčika nie je iba o rasizme a justičnej vražde, je to predovšetkým dojímavý príbeh o dospievaní, utváraní si vlastných názorov na svet, morálke, statočnosti a odvahe.

(Ne)tradičné mikulášske tradície

Na svätého Mikuláša, už je celá zima naša - hovorí jedna stará ľudová pranostika. Zima je už za dverami a s ňou aj predvianočné tradície a zvyky. Či ste starí a či mladí, nejestvuje na svete človeka, ktorý by nepoznal deduška s červenou čiapkou, drevenou barlou a dlhou striebornou bradou. Svätec, ktorý v minulosti naozaj žil a existoval, prichádza každoročne začiatkom decembra potešiť milióny detí na celom svete.

Či už v predvečer svätého Mikuláša (5. decembra) alebo na Mikuláša (6. decembra), nie je domácnosť, v ktorej by na jeho príchod nečakali. Niekde si mladí i starí čistia čižmy či chystajú ponožky, aby si v nich ráno našli ovocie, sladkosti a iné dobroty. Inde zas slávia príchod Mikuláša spoločne, na námestiach a iných zhromaždeniach. Každý pozná Mikuláša, málokto však už vie, odkiaľ sa vzal.

Kde sa vzal, tu sa vzal, Mikuláš pod oknom stál

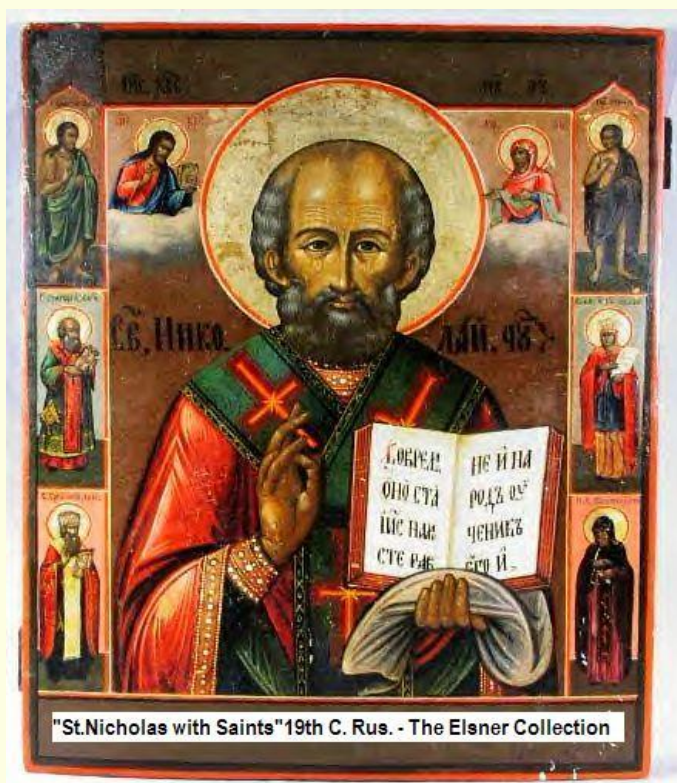
Málokto vie, že pôvod tohto vševediaceho dobrodinca siaha do Malej Ázie, dnešného Turecka. Už odmala bol Mikuláš známy svojou dobročinnosťou a pomocou chudobným. Neskôr sa stal biskupom v Myre, preto sa aj tradične ikonograficky zobrazuje s biskupskou myrtou na hlave a biskupskou barlou v ruke. K jeho najznámejším počinom patrí záchrana troch dcér kupca, ktorý prišiel o všetky peniaze. Hrozilo preto, že dcéry si budú musieť na živobytie zarábať ako kurtizány.

Mikuláš sa im rozhodol pomôcť, v noci im dal do mešca peniaze a položil im ho na okno. Zopakoval to i na ďalšiu noc. Na tretíkrát ho už čakal otec dcér a vrúcne sa mu poďakoval. Odvtedy si deti i dospelí dávajú do okien čižmy a čakajú, čo im Mikuláš prinesie. Deň úmrtia svätého Mikuláša, teda 6. december, sa stal sviatkom, ktorý oslavujeme dodnes. Pre zaujímavosť, skôr narodení si iste pamätajú 😊, počas socializmu Mikuláša nahradili Dedom Mrázom. Na Mikuláša sa opäť zmenil po roku 1989.

Mikulášske zvyky a tradície, o ktorých vie málokto

Sviatok svätého Mikuláša sa už odpradáva spájal s vierou v bohatstvo. Obchodníci v ten deň radi uzatvárali dôležité obchody. Inde sa zas svätec považoval za patróna šťastného manželstva, modlievali sa k nemu slobodné devy, túžiace po manželovi. Podľa inej legendy zas svätý Mikuláš oživil zavraždené deti, odkiaľ pochádza legenda, že nosí deti a pomáha rodičkám v ťažkej chvíli. Dodnes je svätý Mikuláš považovaný tiež za patróna obchodníkov, lekárníkov, rybárov, majiteľov záložní či námorníkov.

Najznámejšou tradujúcou sa mikulášske predvečer muž s bielou nadeluje im dobrotivo mal Mikuláš aj ktorý tvorili postavy, zredukovali Mikuláš mal hlave v ruke barlu. prevrátený bol reťazou, zas mal Anjel mal z papiera aby

"St. Nicholas with Saints" 19th C. Rus. - The Elsner Collection

legendou, aj u nás, je však obdarúvanie detí. V sviatku navštevuje bradou deti a sladkosti, ale ich aj karhá. Zo začiatku početný sprievod, maskované neskôr sa na anjela a čerta. povestnú bradu, na biskupskú čiapku a Čert mal kožuch naruby, opásaný ktorou štrngal. Tvár zamazanú od uhlia. biely odev, krídla a tvár zamúčenú,

ho nebolo poznať. Po príchode do domu sa Mikuláš pýtal detí, či sa vedia modliť, či boli poslušné, prípadne ich vyzval, aby mu zarecitovali básničku. Čert zase strašil najmä malé deti. Keď deti zarecitovali, Mikuláš, ktorý mal na chrbte veľkú nošu, z nej vybral drobné darčeky, aby nimi obdaroval deti. V súvislosti s týmto sviatkom, sa

v minulosti konali aj mikulášske trhy. Predávalo sa na nich pečivo, figúrky a drobné hračky, pripomínajúce túto dobu. Boli zo sušeného ovocia, hlíny alebo z kúskov dreva. Dnes sa však už táto tradícia vytratila a nahradili ju vianočné trhy, spojené s celým predvianočným obdobím, vrátane Mikuláša.

V každom regióne slávil Mikuláša inak

Okrem klasických obyčajov, akými sú rozdávanie darčiekov či sladkostí, zostali aj zvyky, ktoré sa v rôznych regiónoch Slovenska dodržiujú dodnes. Na Horehroní napríklad čert s radosťou strašil slobodné dievčatá. Trojicu v zložení Mikuláš, anjel a čert, tvorili zvyčajne zamaskovaní mládenci. Ich

obchôdzky bývali žartovné, dievčatá si pred nimi museli kľaknúť a modliť sa, tie slobodné zas pred nimi recitovali, aby im Mikuláš dal muža.

V ďalšom kúte Slovenska mával príchod Mikuláša tiež žartovný podtón – tu chodila štvorica – Mikuláš, medveď a gazda, ktorý mal medveďa na retiazke. Štvrtý zas býval maškara alebo čert. S mládenkami zvykol chodiť aj harmonikár. Aj tieto pochôdzky boli určené pre slobodné dievčatá, ktoré pred štvoricou museli

odrieť žartovné modlitby za budúcich manželov. Napríklad v Brhlovciach, počas takýchto Mikulášskych obchôdzok, mohol mládenec po Mikulášovi poslať svojej milej drobný darček – sladkosť, perníkové srdiečko či stužku. Veselé mládežnícke obchôdzky s Mikulášom, čertom,

medveďom a gazdom poznali aj v iných lokalitách Slovenska. Bola to skvelá príležitosť, ako sa mohla mládež zabaviť. Ženy v tento deň nepriadli, muži nešli do lesa a nepáralo sa ani perie. Na Spiši sa napríklad do dverí stajne vešali dve prekrížené metly, aby sa tam nemohli dostať zlé bosorky.

Dnes postavu Mikuláša vnímame každý inak

Rozdiel, akým sme príchod Mikuláša vnímali v minulosti a dnes, je porovnateľný. Kým v minulosti medzi návštevy Mikuláša patrili obchôdzky po domácnostiach, na ktoré sa deti tešili, aby Mikuláša stretli a porozprávali sa s ním, dnes sa Mikuláš vníma skôr ako anonymná postava, ktorá deti obdarúva aj bez toho, aby ho videli, či sa s ním aj porozprávali. (Mikuláš nosí sladkosti do čižiem).

Sviatok svätého Mikuláša bezpochyby patrí k udalostiam, ktoré sa zapisujú navždy do spomienok detí. Uctievanie tohto sviatku a udržiavanie krásnej tradície si deti neskôr prenesú do vlastných rodín. Od rodičov však závisí, ako budú ich deti tento sviatok vnímať. Či budú Mikuláša vnímať ako tradíciu, vychádzajúcu z kresťanstva, alebo to pre ne bude deň, ktorý sa bude niesť v rozprávkovom duchu.

Napriek tomu je však sviatok svätého Mikuláša uznávaný kresťanský sviatok, ktorý v sebe nesie silné posolstvo – ľudia sú radi obdarúvaní, zároveň radi obdarúvajú druhých, aby aspoň drobnosťami urobili radosť svojim blízkym. Nech teda k vám Mikuláš príde akýmkoľvek spôsobom, nezabudnite si v tento deň spomenúť a obdarovať všetkých, na ktorých vám záleží.

*VERÍME, ŽE PREŽIJETE KRÁSNY PREDVIANOČNÝ ČAS PLNÝ
ZAUJÍMAVÝCH AKTIVÍT. PRAJEME VÁM POHODU, VEĽA
ZDRAVIA, ŠŤASTIA A RADOSTI. NECH SA VÁM DARÍ* ❤️